

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 23.10.2013
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede standardnega obračuna DDV

{SWD(2013) 426 final}

{SWD(2013) 427 final}

{SWD(2013) 428 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Sistem DDV od podjetij zahteva, da periodično izpolnjujejo obračune DDV, v katerih navedejo podatke, potrebne za plačilo in nadzor DDV, in to je lahko v primeru oddaje obračunov DDV v različnih državah članicah zelo zapleteno. Zapletenost je rezultat zahtev po predložitvi različnih podatkov, neusklajenih opredelitev podatkov, pomanjkanja dobrih enotnih smernic, različnih pravil in postopkov za oddajo in popravke ter potrebe po uporabi nacionalnega jezika. Navedeno povzroča večja bremena za podjetja, zmanjšuje natančnost in pravočasnost napovedi DDV ter omejuje čezmejno trgovanje.

Komisija je za obravnavo teh težav v okviru posvetovanja o zeleni knjigi o prihodnosti DDV¹ pridobila mnenja zainteresiranih strani o standardni napovedi DDV. Pozitivni odzivi zainteresiranih strani so Komisijo pripeljali do tega, da je v sporočilo o prihodnosti DDV² vključila zavezo, da bo pred koncem leta 2013 predlagala standardiziran obrazec za napoved DDV.

Predlog podpira tudi druge pobude Komisije. Akcijski program za zmanjšanje upravnih bremen v EU podpira skupina na visoki ravni, ki bo delovala do oktobra 2014 in Komisiji svetuje glede zmanjšanja upravnih bremen, povezanih z zakonodajo EU. Osredotočena je na mala in srednja podjetja (MSP) ter mikro podjetja in tudi na to, kako bi lahko javne uprave držav članic postale učinkovitejše in odzivnejše na potrebe zainteresiranih strani v okviru izvajanja zakonodaje EU. Standardna napoved DDV se dobro ujema s temi cilji za zmanjšanje bremen.

Ključni cilj Komisije je gradnja na načelu „najprej pomisli na male“ iz pobude za mala in srednje velika podjetja s skrajšanjem upravnih postopkov za MSP. V nedavnem sporočilu o pametni pravni ureditvi – odziv na potrebe malih in srednjih podjetij je spletna raziskava MSP izpostavila, da je direktiva o DDV³ najbolj obremenjujoče področje zakonodaje EU. Predvsem napoved DDV je identificirana kot področje, kjer odstopanja predstavljajo oviro za trgovanje v EU. Cilj tega predloga, izpostavljenega v sporočilu o pametni pravni ureditvi⁴, je zmanjšanje ovir za vsa podjetja in predvsem za MSP.

Podjetja se vse pogosteje pritožujejo, da je pri poslovanju v EU težko izpolnjevati prepise o DDV. To lahko velja predvsem za e-trgovino in dobavo blaga na notranjem trgu, kjer je stranka fizična oseba, dobavitelj pa mora registrirati, prijaviti in plačati DDV v državi članici stranke. Te obveznosti lahko povzročijo ovire za čezmejno trgovino, standardni obračun DDV pa bi lahko zmanjšal te ovire. Akt za enotni trg II⁵ zato poziva k uvedbi standardnega obračuna DDV.

Poleg tega je rasti prijazna fiskalna konsolidacija ena od petih prednostnih nalog letnega pregleda rasti za leto 2012. Glede na to, da DDV predstavlja okoli 21 % nacionalnih davčnih prihodkov in da je 12 % prejemkov DDV nepobranih, je potreben učinkovitejši sistem DDV, ki ne dopušča goljufij. Izmenjava pravočasnih informacij med državami članicami je ključni element za odpravljanje goljufij in izboljšanje skladnosti, standardni obračun DDV pa lahko pri tem pomaga.

¹ COM(2010) 695 final.

² COM(2011) 851 final.

³ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

⁴ COM(2013) 122 final.

⁵ COM(2012) 573 final.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Standardna napoved DDV je bila predmet več posvetovanj. Vključena je bila v zeleno knjigo o prihodnosti DDV, katere rezultati so na voljo na:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm.

Med študijo, ki jo je izvedel PwC in je vključevala seminar Fiscalis, organiziran oktobra 2012, je bilo opravljeno posvetovanje s podjetji in državami članicami. Poleg tega so bila opravljena nadaljnja posvetovanja s podjetji na sestankih skupine strokovnjakov za DDV januarja 2012 in naknadnem sestanku glede zakona o malih podjetjih z zainteresiranimi stranmi iz vrst MSP aprila 2013 ter z državami članicami v skupini za prihodnost DDV januarja 2013.

Rezultati skupine strokovnjakov za DDV so na voljo na:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

Rezultati skupine za prihodnost DDV so na voljo na:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm.

Ocena učinka

Predlogu je priložena ocena učinka.

Izmed podrobno ovrednotenih možnosti je prednostna možnost standardni obračun DDV, obvezen za vse države članice in podjetja, v katerem je naveden seznam standardiziranih podatkov, izmed katerih se v vseh primerih zahteva le majhno število postavk. S tem se najbolj zmanjša breme za podjetja ob hkratni omejitvi stroškov za države članice.

Prednostna možnost bo predvidoma zmanjšala upravna bremena za največ 15 milijard EUR na leto.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Predlog temelji na členu 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), kolikor je potrebna uskladitev za zagotovitev delovanja notranjega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence.

Načelo subsidiarnosti

Države članice ne morejo v zadostni meri doseči ciljev predloga. Obveznost standardizacije obračuna DDV se lahko doseže le prek zakonodajnega postopka EU s spremembo direktive o DDV, ki določa ustrezna pravila za obračun DDV.

Obseg predloga je omejen na to, kar se lahko doseže le z zakonodajo EU, zato je v skladu z načelom subsidiarnosti.

Načelo sorazmernosti

Za standardizacijo obračunov DDV in omejitev zahtev za podatke na tiste, ki so nujni za kontrolo in pobiranje DDV so potrebne spremembe direktive o DDV, tako da se bodo zmanjšala bremena za podjetja in odstranile ovire za ustrezno delovanje notranjega trga.

Poleg tega boljše možnosti kontrole, ki jih državam članicam ponuja standardizirani obrazec, omogočajo uspešnejše izogibanje izkrivljanju konkurence.

Predlog je zato v skladu z načelom sorazmernosti.

Izbira instrumentov

Predlagani instrument je direktiva, ker je tudi zakonodajni akt, ki se spreminja, direktiva, zato ne bi bil primeren noben drug zakonodajni akt.

Obrazložitevni dokumenti

Države članice morajo Komisiji predložiti besedilo nacionalnih določb, s katerimi so prenesle direktivo, in obrazložitevni dokument, ki pojasnjuje razmerje med sestavnimi deli te direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. To je upravičeno in sorazmerno.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog nima nobenih negativnih posledic za proračun EU.

5. PODROBNA OBRAZLOŽITEV PREDLOGA

Ideja v ozadju standardne napovedi DDV je, da se podjetjem omogoči vsaki državi članici posredovati standardizirane podatke, predložene v enotni, po možnosti elektronski obliki. Na ta način lahko podjetje, ki predloži obračun DDV v eni državi članici, enostavno izpolni in predloži obračun DDV tudi v drugi državi članici, ker so podatki in način predložitve standardizirani.

Standardna napoved DDV mora biti na voljo vsem podjetjem, saj bi njena omejitev na določene kategorije podjetij zgolj zmanjšala njen obseg, povečala zapletenost in s tem omejila zmanjšanje bremena. Ravno tako je treba za zmanjšanje stroškov in zapletenosti za države članice na ravni EU ponuditi le en obračun DDV, in sicer standardno napoved DDV.

Predlog obravnava vprašanja v zvezi z vsebino, časom in načinom predložitve ter popravki standardnega obračuna DDV. Z vidika vsebine sta ključna elementa za zmanjšanje bremen za podjetja količina podatkov in njihova standardizacija. V predlogu je navedeno največje število 26 polj s podatki, ki jih mora izpolniti podjetje, pri čemer se lahko države članice odločijo, da podjetja izvzamejo iz vseh, razen petih. Predloženi podatki morajo biti usklajeni v vseh državah članicah, tako da je mogoče podatke, predložene v eni državi članici, opredeliti na popolnoma isti način kot v vseh ostalih državah članicah.

Poleg tega lahko države članice zahtevajo dodatne podatke za kontrolo in upravljanje DDV za posebne regije, ozemlja ali posebne režime, ki so dovoljeni kot izjeme v zakonodaji o DDV. Samo v teh ustrezno upravičenih primerih lahko države članice od podjetij zahtevajo predložitve več kot 26 standardnih polj podatkov.

Predlog določa minimalni standard za predložitve. Vsem podjetjem mora biti dovoljeno predložiti mesečne obračune DDV, pri čemer je rok za predložitve in plačilo DDV do konca meseca naslednjega obračunskega obdobja DDV. Poleg tega lahko države članice uvedejo dodatna zmanjšanja bremen v obliki dopustitve daljših obračunskih obdobj DDV do enega leta in podaljšanja datuma roka za predložitve in plačilo do enega dodatnega meseca. To bi morale zagotoviti, da nobenemu podjetju ne bo treba pogosteje vlagati obračunov DDV oziroma jih oddati ali plačati dolgovani DDV v krajšem roku.

Predlog spodbuja tudi elektronsko oddajo. Podjetja morajo imeti pravico, da v vseh državah članicah predložijo standardni obračun DDV v elektronski obliki, vključno z elektronskim prenosom datotek, z uporabo naprednih elektronskih podpisov, ki jih je mogoče uporabljati v celotni EU, ali drugih tehnologij, ki zagotavljajo podobno raven varnosti.

Za zagotovitev standardizacije določenih tehničnih vidikov obračuna DDV, ki jih ni mogoče doseči z direktivo, predlog določa možnosti za uporabo komitološkega postopka. Slednji je predviden, kjer je potreben za tehnične podrobnosti obračuna, za enotne opredelitve in postopke, za natančno obravnavo popravkov in za enotne metode predložitve v elektronski obliki.

Členi 178, 185, 211, 271 in 318

Da bi se preprečile nejasnosti, je bil izraz „obračun DDV“ v direktivi o DDV nadomeščen z izrazom „standardni obračun DDV“, ker je bilo poglavje 5 v naslovu XI razdeljeno na dva oddelka, in sicer „Standardni obračun DDV“ in „Drugi obračuni in podatki“. To vpliva na spremembe členov 178, 185, 211, 271 in 318.

Opredelitev izraza „obračun DDV“ v točki 5 člena 357 in točki 4 člena 358 se od 1. januarja 2015 nanaša posebej na poglavje v zvezi s posebnimi ureditvami za davčne zavezance, ki nimajo sedeža ter ki zagotavljajo telekomunikacijske storitve, storitve radiodifuzije in elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci, in lahko ostane nespremenjena.

Člena 206 in 252

Člen 206 v trenutni obliki državam članicam dopušča, da določijo drugačen rok za plačilo od roka preložitve obračuna DDV in da zahtevajo vmesno plačilo. Takšna določba, ki dopušča soobstoj različnih rokov za plačilo, bi delno izničila prednosti predlaganega standardnega obračuna DDV. Zato se splošno pravilo, da se plačilo DDV izvrši ob predložitvi standardnega obračuna DDV, v členu 206 obdrži, možnost, da države članice izberejo drugačen datum plačila, pa se odpravi.

V skladu s členom 252 je treba standardni obračun DDV predložiti do konca meseca, ki sledi obdobju standardnega obračuna DDV. Države članice lahko zato, da se v nekaterih primerih izognejo skrajšanju plačilnih rokov za podjetja, podaljšajo rok za predložitev standardnega obračuna DDV za dodatni mesec. Zato je rok za predložitev obračuna DDV in plačilo najmanj en mesec in največ dva meseca po zaključku obdobja obračuna DDV.

V členu 252 je obdobje za standardni obračun DDV določeno na en mesec. Da pa se prepreči obveznost, v skladu s katero bi morala podjetja standardne obračune DDV predložiti pogosteje kot trenutno, lahko države članice podjetjem dovolijo, da standardne obračune DDV predložijo za obdobje do enega leta.

V skladu s skupno politiko Unije glede opredelitve mikro, malih in srednjih podjetij⁶ lahko mikro podjetja, katerih letni promet je manjši od 2 000 000 EUR, predložijo četrletne obračune DDV, razen če obstaja tveganje za kontrolo in pobiranje DDV.

Člen 250

Za vse standardne obračune DDV se zahteva pet vrst podatkov, in sicer izstopni in vstopni davek, s tem povezane neto zneske in neto znesek za plačilo ali za vračilo. Te podatke trenutno zahtevajo vse države članice in to je zajeto v obstoječem členu 250(1).

Za doseganje zelene ravni standardizacije so potrebna enotna pravila za popravke obračunov DDV. Vendar je treba državam članicam dovoliti, da same določijo svoja obdobja za popravke, ker so ta obdobja tesno povezana z nacionalnimi revizijskimi postopki. Zato se v drugem odstavku uvede načelo, ki davčnim zavezancem dopušča, da popravijo obračune

⁶ Priporočilo Komisije z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, majhnih in srednje velikih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

DDV v časovnem obdobju, ki ga določijo države članice. Skupno vrednost dobav blaga znotraj Skupnosti in pridobitev blaga znotraj Skupnosti se lahko ugotovi na podlagi seznamov prodaje v EU in se je zato ne vključi v standardni obračun DDV. Vendar je potrebno prehodno obdobje za prilagoditev nacionalnih statističnih sistemov, ki se trenutno za pripravo statističnih podatkov o menjavi blaga znotraj Skupnosti⁷ v veliki meri zanašajo na podatke, navedene v obračunih DDV.

Člen 251

Države članice lahko poleg obveznih podatkov v standardnem obračunu DDV zahtevajo tudi druge podatke za analizo tveganja in kontrole. Za zmanjšanje bremen za podjetja in izključitve podatkov, namenjenih za statistične namene in ne za namene DDV, morajo biti zahteve za dodatne podatke standardizirane in minimalne.

Del dodatnih podatkov se nanaša na za določene transakcije v direktivi o DDV in je standardiziran. Člen 251(1) dopušča dodatne standardizirane podatke v zvezi s prodajo in dolgovanim DDV ter vsebuje osem vrst podatkov. Člen 251(2) dopušča trinajst vrst standardiziranih podatkov v zvezi z nabavami in odbitnim DDV.

Vendar so v primeru, da države članice v določenih regijah ali ozemljih uporabljajo posebna pravila, ali za posebne režime, ki se uporabljajo za določene davčne zavezanke ali transakcije, potrebni dodatni podatki. To določa člen 251(3). Vsebina dodatnih podatkov iz člena 251(3) bo zaradi posebne narave standardizirana s komitološkim postopkom.

Če države članice zahtevajo dodatne podatke, je treba za zagotovitev preglednosti in skladnosti podjetij to priglasiti ustreznemu odboru.

Novi člen 252a

Še naprej je treba spodbujati oddajo obračunov v elektronski obliki in čeprav morajo države članice dopuščati in lahko zahtevajo elektronsko predložitev, je treba slednjo dodatno izboljšati, tako da se omogoči prenos datotek, kot to velja za rekapitulacijska poročila, in zagotoviti enotne varne metode prenosa, vključno z uporabo naprednih elektronskih podpisov. Opredelitve, uporabljene v tem členu, so v skladu z Direktivo 1999/93/ES⁸ o elektronskih podpisih. Vendar bo te opredelitve po sprejetju uredbe o elektronski identifikaciji in skrbniških storitvah za elektronske transakcije na notranjem trgu⁹, ki jo predlaga Komisija, morda treba prilagoditi.

Ta člen nadalje standardizira obstoječi člen 250(2).

Člen 253

Ta se črta, ker gre za poseben ukrep, ki se uporablja le na Švedskem in bi bil v nasprotju s cilji standardnega obračuna DDV.

Člen 254

Vsebina tega člena se premakne v novi člen 257a v novem oddelku 2 pod naslovom „Drugi obračuni in podatki“. Razlog za to je, da se kakršnih koli specifičnih podatkov, ki se v skladu

⁷ Uredba (ES) št. 638/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o statističnih podatkih Skupnosti v zvezi z blagovno menjavo med državami članicami in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3330/91 (UL L 102, 7.4.2004, str. 1).

⁸ Direktiva 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis (UL L 13, 19.1.2000, str. 12).

⁹ COM/2012/0238 final – 2012/0146 (COD).

z obstoječim členom 254 zahtevajo od prodajalca novih prevoznih sredstev, ne sme vključiti v standardni obračun DDV, vendar so ti podatki kljub temu še vedno potrebni.

Člen 255

Ta člen nadomešča člene 255, 256 in 257 ter jih združuje v enem samem členu. Vsebina se ne spremeni.

Člena 256 in 257

Vsebina teh členov se prenese v člen 255.

Člena 258 in 259

Člen 258 o predložitvi podatkov glede pridobitev novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti in trošarinskih izdelkov ter člen 259 o podatkih, ki so potrebni za preverjanje pravilne uporabe pravil glede pridobitev novih prevoznih sredstev, sta še vedno potrebna, vendar se spremenita na način, ki izraža dejstvo, da se lahko te podatke zahteva v drugih obračunih.

Člen 260

Podatki o uvozu blaga so zdaj vključeni v člena 251(1)(g) in 251(2)(g), zaradi česar je treba ta člen črtati.

Člen 261

Države članice od davčnih zavezancev ne smejo več zahtevati, da predložijo skupni letni obračun DDV, v katerem so navedene vse transakcije, prijavljene v periodičnih obračunih DDV v predhodnem letu, in vsebuje podatke, ki so potrebni za morebitne popravke. Popravki so s členom 251(2)(h) vključeni v standardni obračun DDV, zato je treba člen 261 črtati.

Nova člena 255a in 255b

Tako kot v primeru obračuna DDV za posebne ureditve za davčne zavezance, ki nimajo sedeža ter ki zagotavljajo telekomunikacijske storitve, storitve radiodifuzije in elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci, mora direktiva o DDV določiti zahteve glede podatkov, izvedbena uredba Komisije pa mora zagotoviti tehnične podrobnosti. Ta člena povzemata ta postopek z določitvijo, da se o tehničnih podrobnostih v zvezi s podatki iz členov 250 in 251, enotnih opredelitvah in postopkih za predložitev podatkov, enotnih postopkih, po katerih se lahko izvedejo popravki in enotnih elektronskih metodah, ki presegajo uporabo naprednih elektronskih podpisov, lahko dogovori s pomočjo izvedbene uredbe Komisije z uporabo komitološkega postopka.

Novi člen 257a

Člen 254 se prestavi v novi oddelek 2 z naslovom „Drugi obračuni in podatki“, ker podatki o prodaji novih prevoznih sredstev niso vključeni v standardni obračun DDV.

Člen 272

Za zagotovitev dosledne uporabe standardnega obračuna DDV lahko države članice davčne zavezance oprostitjo obveznosti predložitve obračuna DDV le v določenih omejenih primerih. Ti primeri so, ko davčni zavezanec ni zavezanec za DDV za pridobitve znotraj Skupnosti ali je upravičen do oprostitev za mala podjetja ali skupne pavšalne ureditve za kmete.

Člen 273

Za zagotovitev standardizacije standardnega obračuna DDV se državam članicam ne sme dovoliti, da bi podjetjem poleg navedenih obveznosti naložile dodatne obveznosti za standardni obračun DDV, zato se možnost za to iz člena 273 v zvezi s standardnim obračunom DDV izključuje.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede standardnega obračuna DDV

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹⁰,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹¹,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta 2006/112/ES¹² od davčnih zavezancev zahteva predložitvev obračunov DDV, vendar državam članicam dopušča prilagodljivost pri določanju potrebnih podatkov. To povzroča neskladna pravila in postopke, ki urejajo predložitvev obračunov DDV v Uniji, večjo zapletenost za podjetja in obveznosti glede DDV, ki ustvarjajo ovire za trgovanje v Uniji.
- (2) Za zmanjšanje bremen za podjetja in izboljšanje delovanja notranjega trga bi bilo treba uvesti standardni obračun DDV za vsa podjetja, ki poslujejo v Uniji. Uporaba standardiziranih obračunov bi morala olajšati nadzor nad obračuni DDV s strani držav članic.
- (3) Upravna bremena je treba čim bolj zmanjšati. Podatki, ki se zahtevajo v standardnem obračunu DDV, bi morali zato zajemati omejen nabor obveznih podatkov. Kar zadeva standardni obračun DDV in ostale obračune, državam članicam poleg tega ne bi smelo biti dovoljeno, da zahtevajo podatke, ki niso navedeni v poglavju 5 naslova XI direktive.
- (4) Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da od davčnih zavezancev zahtevajo dodatne podatke, zato je primerno, da se pripravi standardizirani seznam dodatnih podatkov, ki se lahko zahtevajo. To je koristno z vidika analize tveganj in za namene kontrole. Za zagotovitev transparentnosti in standardizacije bi morale države članice, ki zahtevajo te dodatne podatke, o tem obvestiti Stalni odbor za upravno sodelovanje.
- (5) Da se državam članicam omogoči, da prilagodijo svoje sisteme za zbiranje statističnih podatkov o dobavah in pridobitvah blaga znotraj Unije, bi morali biti podatki o skupni

¹⁰ UL C , , str. .

¹¹ UL C , , str. .

¹² Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

vrednosti dobav blaga znotraj Unije in pridobitev blaga znotraj Unije do 31. decembra 2019 del obveznih podatkov, navedenih v standardnem obračunu DDV.

- (6) Davčno obdobje bi moralo za vsa podjetja trajati en mesec, razen za mikro podjetja, ki bi morala standardne obračune DDV oddajati četrtletno. Državam članicam bi morala biti za zmanjšanje upravnega bremena dana možnost, da to obdobje podaljšajo do enega leta.
- (7) Enotni najkrajši rok za predložitev standardnega obračuna DDV bi bilo treba določiti na koncu meseca, ki sledi davčnemu obdobju, s čimer bi se določil minimalni standard, vendar bi države članice imele možnost, da to obdobje podaljšajo za nadaljnji mesec, da bi preprečile večja bremena za podjetja.
- (8) Uskladiti bi bilo treba roke za plačilo, da se zmanjša upravna obremenitev, neto znesek DDV pa bi bilo treba plačati ob predložitvi standardnega obračuna DDV oziroma v vsakem primeru do poteka roka za predložitev standardnega obračuna DDV.
- (9) Za spodbujanje elektronske oddaje bi bilo treba dovoliti predložitev standardnega obračuna DDV z elektronskimi sredstvi.
- (10) Glede na to, da standardni obračun DDV zajema vse podatke, ki so potrebni za morebitne popravke, je primerno opustiti posebne zahteve v zvezi z uvozom blaga in skupnim letnim obračunom DDV.
- (11) Standardni obračun DDV bi morala uporabljati vsa podjetja, ki izvajajo določene podobne dobave, zaradi česar bi morala biti možnost, da države članice določena podjetja izvzamejo iz obveznosti oddaje standardnega obračuna DDV, omejena, tako da se zahteva za oddajo tega obračuna uporablja na enoten način v celotni Uniji.
- (12) Podatki, ki se zahtevajo za nova prevozna sredstva in trošarinske izdelke, so specifični in omejeni. Standardizacija teh podatkov v standardnem obračunu DDV ni primerna. Namesto tega bi bilo treba podatke zbirati s pomočjo ločenega obračuna, da se zmanjša breme za večino podjetij.
- (13) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje Direktive 2006/112/ES bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila glede tehničnih podrobnosti, vključno z enotnim elektronskim sporočilom za prenos, enotnim naborom opredelitev in postopkov za oddajo, enotnimi postopki, po katerih se lahko izvajajo popravki, in enotnimi elektronskimi metodami, ki zagotavljajo zadostno raven varnosti za predložitev standardnega obračuna DDV. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije¹³.
- (14) Države članice so se v skladu s skupnimi političnimi izjavami z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih¹⁴ zavezale, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, ki bodo pojasnjevali razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Kar zadeva to direktivo, zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov upravičeno.
- (15) Zato bi bilo treba Direktivo 2006/112/ES ustrezno spremeniti –

¹³ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

¹⁴ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

(1) V členu 178 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) za odbitke v skladu s točko (c) člena 168 v zvezi s pridobitvami blaga znotraj Skupnosti mora v standardnem obračunu DDV iz člena 250 navesti znesek dolgovanega DDV za svoje pridobitve blaga znotraj Skupnosti in imeti račun, izdan v skladu z oddelki 3, 4 in 5 poglavja 3 naslova XI;“

(2) V členu 185 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Popravek se zlasti opravi, če se po opravljenem standardnem obračunu DDV spremenijo dejavniki, uporabljeni za določitev zneska, ki se odbije, na primer v primeru odpovedi nakupov ali znižanja cen.“

(3) Člen 206 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 206

Vsak davčni zavezanec, ki je dolžan plačati DDV, mora plačati neto znesek DDV ob predložitvi standardnega obračuna DDV, predvidenega v členu 250, oziroma v vsakem primeru do poteka roka za predložitev standardnega obračuna DDV.“

(4) V členu 211 se pododstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„Predvsem lahko države članice določijo, da DDV, ki bi ga pri uvozu blaga morali plačati davčni zavezanci ali osebe, ki so dolžne plačati DDV, ali določene kategorije teh oseb, ni treba plačati v trenutku uvoza, pod pogojem, da se DDV kot tak navede v standardnem obračunu DDV, ki se predloži v skladu s členom 250.“

(5) Pred člen 250 se vstavi naslednji naslov oddelka:

„Oddelek 1

Standardni obračun DDV“

(6) Členi 250, 251 in 252 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 250 [člen 250(1)]

1. Vsak davčni zavezanec mora predložiti standardni obračun DDV, ki vsebuje njegovo identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko in zadevno davčno obdobje, ter navaja:

- (a) davek, za katerega je nastala obveznost obračuna;
- (b) davek, za katerega se izvrši odbitek;
- (c) neto znesek DDV za plačilo ali za vračilo;
- (d) skupno vrednost, brez DDV, transakcij, za katere je nastala obveznost obračuna, vključno z vrednostjo morebitnih oproščenih transakcij;
- (e) skupno vrednost, brez DDV, transakcij, za katere se izvršijo odbitki;
- (f) skupno vrednost dobav blaga iz člena 138 v davčnih obdobjih do 31. decembra 2019;

- (g) skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti ali transakcij, ki se tako obravnavajo, brez DDV, v davčnih obdobjih do 31. decembra 2019.
2. Države članice dovolijo popravke standardnega obračuna DDV in določijo časovno obdobje, v katerem se lahko izvršijo ti popravki.

Člen 251 [člen 251]

1. Za transakcije, za katere je v davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV, lahko države članice poleg podatkov iz člena 250(1) zahtevajo, da se v standardnem obračunu DDV, ki pokriva dano davčno obdobje, navede katere koli ali vse naslednje podatke:

- (a) davek in skupno vrednost, brez DDV, dobav blaga in storitev za posamezno stopnjo;
- (b) skupno vrednost dobav blaga iz člena 138 v davčnih obdobjih po 31. decembru 2019;
- (c) skupno vrednost, brez DDV, opravljenih storitev, razen storitev, oproščenih DDV v državi članici, kjer je obdavčljiva transakcija, za katere je v skladu s členom 196 za plačilo davka zavezan prejemnik;
- (d) skupno vrednost, brez DDV, dobav blaga ali opravljenih storitev, ki niso zajete v točki (c), za katere je za plačilo davka zavezan prejemnik;
- (e) skupno vrednost dobav blaga, navedenih v točkah (a) in (b) člena 146(1);
- (f) skupno vrednost vseh drugih oproščenih transakcij, ki niso zajete v točkah (b) do (e);
- (g) davek na:
 - (i) pridobitve blaga znotraj Skupnosti ali transakcije, ki se tako obravnavajo, v skladu s členom 21 ali 22;
 - (ii) pridobitve blaga ali prejete storitve, za katere je za plačilo DDV zavezan prejemnik;
 - (iii) uvoz blaga, kjer država članica izkoristi možnost iz drugega odstavka člena 211.

2. Za transakcije, za katere se v davčnem obdobju odbije DDV, lahko države članice poleg podatkov iz člena 250(1) zahtevajo, da se v standardnem obračunu DDV, ki pokriva dano davčno obdobje, navede katere koli ali vse naslednje podatke:

- (a) davek in skupno vrednost, brez DDV, dobav blaga in prejetih storitev, razen tistih iz točk (b) do (g);
- (b) skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti ali transakcij, ki se tako obravnavajo, brez DDV, v davčnih obdobjih po 31. decembru 2019.
- (c) davek na pridobitve blaga znotraj Skupnosti ali transakcije, ki se tako obravnavajo;
- (d) davek in skupno vrednost, brez DDV, dobav blaga ali prejetih storitev, za katere je v skladu s členom 199 ali 199a ali nacionalnim ukrepom, dovoljenim v členu 199b ali členu 395, za plačilo davka zavezan prejemnik;

- (e) davek in skupno vrednost, brez DDV, prejetih storitev, razen storitev, oproščenih DDV v državi članici, kjer je obdavčljiva transakcija, za katere je v skladu s členom 196 za plačilo davka zavezan prejemnik;
 - (f) davek in skupno vrednost, brez DDV, dobav blaga ali storitev, ki niso zajete v točkah (c) in (d), za katere je za plačilo davka zavezan prejemnik;
 - (g) davek in skupno vrednost, brez DDV, uvoza blaga;
 - (h) morebitne popravke ali odbitke, ki niso zajeti v členu 184.
3. Za transakcije, ki izvirajo iz določene regije ali ozemlja ali so namenjene za določeno regijo ali ozemlje, za katero se uporabljajo posebna pravila ali je zajeto v poseben režim izven običajnih ureditev DDV, v zvezi s katerim je nastala obveznost obračuna v davčnem obdobju, lahko države članice poleg podatkov, navedenih v členu 250(1), zahtevajo, da standardni obračun DDV, ki pokriva dano davčno obdobje, vključuje eno ali oboje od naslednjega:
- (a) podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna;
 - (b) podatke, potrebne za izračun odbitka DDV.
4. Države članice obvestijo odbor, ustanovljen s členom 58 Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010¹⁵, o nacionalnih zakonodajnih ukrepih, sprejetih v skladu z odstavki 1, 2 in 3 tega člena.

Člen 252 [člen 252]

1. Standardni obračun DDV se predloži v roku, ki ga predpišejo države članice. Ta rok ne sme biti krajši od enega meseca in daljši od dveh mesecev po poteku posameznega davčnega obdobja.

2. Davčno obdobje se določi na en koledarski mesec.

Vendar države članice dopustijo davčno obdobje treh koledarskih mesecev za davčne zavezance, katerih promet ne presega 2 000 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti, izračunane v skladu s členom 288, razen če je v določenih primerih potreben en koledarski mesec, da se preprečijo davčne utaje ali goljufije.

Države članice lahko v drugih primerih dopustijo daljša davčna obdobja, pod pogojem, da ta obdobja ne presežejo enega leta.“

(7) Vstavi se naslednji člen 252a:

„Člen 252a [člen 250(2) in novi]

Države članice dovolijo in lahko zahtevajo, da se standardni obračun DDV predloži z elektronskimi sredstvi. To vključuje možnost uporabe elektronskega prenosa datotek.

Države članice sprejmejo standardne obračune DDV, predložene z elektronskimi sredstvi, če je pristnost izvora in neoporečnost vsebine zagotovljena z naprednim elektronskim podpisom v smislu točke (2) člena 2 Direktive 1999/93/ES Evropskega parlamenta¹⁶, na podlagi kvalificiranega potrdila in izdelave z napravo za varno tvorjenje podpisa v smislu točk (6) in

¹⁵ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

¹⁶ Direktiva 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis (UL L 13, 19.1.2000, str. 12).

(10) člena 2 Direktive 1999/93/ES ali z drugimi metodami, ki zagotavljajo podobno raven varnosti.“

(8) Člena 253 in 254 se črtata.

(9) Člen 255 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 255 [členi 255, 256, 257]

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da naslednje osebe izpolnijo obveznosti glede standardnega obračuna DDV, kot je določeno v tem oddelku:

- (a) pridobitelj investicijskega zlata kot zavezanec za plačilo DDV v skladu s členom 198(1) ali pridobitelj, če država članica v primeru zlatega materiala, polizdelkov ali investicijskega zlata, kot je opredeljeno v členu 344(1), izvaja možnost iz člena 198(2), tj. imenuje pridobitelja kot zavezanca za plačilo DDV;
- (b) osebe, za katere se šteje, da so v skladu s členi 194 do 197 in členom 204 dolžne plačati DDV namesto davčnega zavezanca, ki nima sedeža na njihovem ozemlju;
- (c) pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, so pa dolžne plačati dolgovani DDV za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz člena 2(1)(b)(i).“

(10) Vstavita se naslednja člena 255a in 255b:

„Člen 255a [novi]

Po postopku iz člena 255b se določi naslednje:

- (a) tehnične podrobnosti, vključno z enotnim elektronskim sporočilom, za prenos podatkov iz členov 250 in 251;
- (b) enotni nabor opredelitev in postopkov za predložitev podatkov iz členov 250 in 251;
- (c) enotne postopke, po katerih se lahko izvedejo popravki standardnega obračuna DDV;
- (d) enotne elektronske metode, ki zagotavljajo zadostno raven varnosti za predložitev standardnega obračuna DDV.

Člen 255b [novi]

1. Komisiji pomaga odbor iz člena 58 Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010(*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta(**).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) UL L 268, 12.10.2010, str. 1.

(**) UL L 55, 28.2.2011. str. 13.“

(11) Člena 256 in 257 se črtata.

(12) Za členom 255b se vstavi naslednji naslov oddelka:

„Oddelek 2

Drugi obračuni in podatki“

(13) Vstavi se naslednji člen 257a:

„Člen 257a [člen 254]

Pri dobavah novih prevoznih sredstev, ki jih opravi pod pogoji iz člena 138(2)(a) davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, pridobitelju, ki ni identificiran za namene DDV, ali davčni zavezanec, kot je opredeljen v členu 9(2), države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da prodajalec sporoči vse potrebne podatke za uporabo DDV in nadzor davčnega organa.“

(14) Člena 258 in 259 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 258

Države članice določijo natančna pravila za predložitev obračunov pri pridobitvah novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti iz člena 2(1)(b)(ii) in pri pridobitvah trošarinskih izdelkov znotraj Skupnosti iz člena 2(1)(b)(iii).

Člen 259

Države članice lahko zahtevajo, da osebe, ki opravljajo pridobitve novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, kot so opredeljena v členu 2(1)(b)(ii), pri predložitvi obračuna zagotovijo vse potrebne podatke za uporabo DDV in nadzor s strani davčnega organa.“

(15) Člena 260 in 261 se črtata.

(16) V členu 271 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Na podlagi dovoljenja iz člena 269 lahko države članice, ki določijo, da je davčno obdobje, za katerega mora davčni zavezanec predložiti standardni obračun DDV iz člena 250, daljše od treh mesecev, takemu davčnemu zavezancu dovolijo, da predloži rekapitulacijsko poročilo za isto obdobje, če ta davčni zavezanec izpolnjuje naslednje tri pogoje:“

(17) Člen 272 se spremeni:

(a) V odstavku 1 se črta drugi pododstavek.

(b) Vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Države članice davčnih zavezancev ne smejo oprostiti naslednjih obveznosti:

(a) davčnih zavezancev iz točke (b) odstavka 1 obveznosti fakturiranja iz oddelkov 3 do 6 poglavja 3 in oddelka 3 poglavja 4.

(b) davčnih zavezancev iz točk (b) in (c) odstavka 1 iz obveznosti predložitve standardnega obračuna DDV iz oddelka 1 poglavja 5.“

(18) Drugi odstavek člena 273 se nadomesti z naslednjim:

„Možnosti iz prvega odstavka se ne more uporabljati za nalaganje dodatnih obveznosti v zvezi s fakturiranjem in standardnim obračunom DDV, ki jih je več, kot je določeno v poglavju 3 in oddelku 1 poglavja 5.“

(19) V členu 318(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Zaradi poenostavitve postopka obračunavanja davka in po posvetovanju z odborom za DDV lahko države članice za določene transakcije ali določene kategorije obdavčljivih preprodajalcev določijo, da se davčna osnova za dobave blaga po maržni ureditvi določi za vsako davčno obdobje, v katerem mora obdavčljivi preprodajalec predložiti standardni obračun DDV iz člena 250.“

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 31. decembra 2016 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Besedila navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih pravnih aktih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Države članice določijo način sklicevanja.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

*Za Svet
Predsednik*